

SVATOVĚCLAVSKÝ ZAJÍMAVOSTI A KLEVETY

Pondělí, 17. září 2018

Znáte tenhle vtíp? Eeji mají- tá slavný Jany â€ˆ Jana Husa, Jana 1/2i 3/4ku a sv. Věclava. No nicâ€ˆ! Svat 1/2 Věclav 28. září 935) byl ěesk 1/2 kn 3/4e z rodu Pěemyslovců. Kn 3/4etem se stal v roce 921, do roku 925 za něj vládla Drahoměra, spolu s Věclavovou bábí, sv. Ludmilou, kterou Drahoměra nakonec nechala zavraždit. Byl to Karel IV., otec vlasti, kter 1/2 vyzdvihl osobnost sv. Věclava jako patrona ěesk země - pro jeho asketickou zbožnost, vzdálanost a pracovitost.

Co je ale na legendě

o svatém Věclavovi pravda, to se už dnes nedověme. To, co jsme se ve škole jako historii učili, tak to se opěrě o vyprávěnky saského kronikáře Widukinda, děle o Prvně staroslověnskou legendu o svatém Věclavu, z konce 10. stoletě, Kristiěnovu legendu (ta pr 1/2 je ale podvrh, a vznikla až ve 13. stoletě), a Druhou staroslověnskou legendu z pěelomu 10. a 11. stoletě. Legendy byly reakcemi na Věclavovu muěednickou smrt a zjevně měly ambice stět se věc něboženským textem neě kronikářským zěpisem.

Sami historikové věak upozorěujě-

na fakt, ěe skutečnost mohla bět ěpěně jině. Nad ěivotem svatého Věclava se vznějě otazněky, kterě nejspěj už nikdy nebudeme umět sprěvně zodpovědět.

Ā.

Nevěme, jestli Věclav a

Boleslav byli vlastně bratřmi, nebo strěc a synovec

Protoěe nedokěěme urěit pěesné datum Věclavova narozeně, nakonec ani jeho smrti, mohl bět Boleslavovým strěcem, tedy nejmladěm synem kněžny Ludmily, moěně pohrobkem Bořivojovým.

Vratislav I. se stal pěi Věclavově kětu v rotundě Zvěstování P.

Marii jeho kmotrem a uznal jej za svěho kěestného syna a kněecěho něstupce. Touto adopcě se stal Věclav Vratislavovým synem a bratrem Boleslava (Bylo to jinak - Cinert 2008). Takto stanoveně prějěně něrok na kněecě něstupnictvě byl u kněecě prvoěad 1/2, a tak v pěsemných pramenech nebylo děle Āěeno, ěe se nejedně o rodně bratry. To by vysvělovalo, proě se Věclavově věchově věnovala po smrti Vratislava I. jeho báběka (ve skutečnosti matka) Ludmila, vzorně kěesěanka. Ve vyhnanstvě na svěm sědle Buděi mu poskytla na tehdeěě dobu neobvykle děkladně vzdělěně, o jakěm se větějě panovně-kě mohlo jen zdět. Věclav pr 1/2 uměl Āě-st a psět latinsky, Āěecky, taktě 3/4 ve slovanskěm jazyce, znal zěkladně děla antickěch filosofě, v podstatě měl vzdělěně na Ārovni vyěěě-ho klěru, coě bylo mezi světskými osobami naprosto vějěměně. Takzvaně Prvně staroslověnskě legenda o sv. Věclavu, to ale Āě-kě jednoznaěně: "A Běh dal kněecěti Věclavovi milost velikou. A tak poĀal rozuměti latinským knihěm jako dobr 1/2 biskup nebo kněz. A kdykoliv je vzal, i Āěeckě nebo slovanskě, Āetl zĀetelně bez chyby.

Ludmila a Drahoměra, tchyně a snacha, pak logicky spolu soupeěměly o moc pro svě vlastně syny.

Ā.

Nevěme s urěitostí, jestli Věclav a Boleslav

nakonec nebyli jedna osoba, jak by na to ukazoval shodn½ v½znam jmen..

Kolem pÅ™edpokládané historie je mnoho nejasností - vztah Ludmily-kÅ™esťanky a Drohomíry-pohanky, Václavovo kněžské vzdělání, Boleslavovo obrácení- ke křesťanské víře a Á™ada dalších věcí- vypadají nelogicky a dost nepravděpodobně. A podezřelě- vzbuzují i protikladné povahy bratrů, Václava a Boleslava. Naznačují- to nejen jejich povahy, ale i jejich jména. Jméno Václav vzniklo ze staroslovanských slov znamenajících "věce slávy" - ovšem jméno Boleslav znamená prakticky totéž. Ná které badatele to pÅ™ivádí- a¾ k extrémně- mu závěru, že ani jeden ve skutečnosti neexistoval.

Svatováclavská legenda nepochybně pravdivě jádrem má, a jisté i odrážející- Áas zápas o orientaci českého kněžského- Ale kde konkrétně končí- historie a kde začínají práce církevních i světských ideologů, to se už dnes nedováme.

My máme církevní- křesťanské Svatojáclavské chorál. Angličané zase mají- oblíbenou koledu z viktoriánského období, zpěvanou na sv. Átěpína. Good King Wenceslas â€“ Dobr½ král Václav.

Á.
Nevíme, jestli Václav má potomky

Byl urostlým postavou a těla tak cudného, že si vroucně pÅ™ijal pro¾t- Áivot ne¾enat," tvrdě- spis známý jako Crescente fide Christiana ze 70. let 10. století- (jen¾ vznikl pravděpodobně a¾ ve 13. století-)

Ve Druhém staroslovánském legendě o svatém Václavu je psáno, jak se Václav vrací- k panořovi, který½ mu pomáhal pÅ™i polních pracích:

"Ten byl ze věch jeho společníků- nejspolehlivější- pÅ™i tajných skutcích a světec sám jej velmi miloval. Ten pak, když pozbyl svého milovaného pána, zarmoucen den co den na Á-kal s pláčem a zvěstoval věm mnohým jeho skutky, jich¾ byl sám pÅ™i- tomenâ€œ.

Pasáž
těchto textů se dají- vyložit dokonce i tak, že Václav byl gay.

V historii se objevuje jméno Slavník, který½ by mohl být synem sv. Václava a těm by byl pÅ™i- slušným- hlavně- větve PÅ™emyslovců. To ovšem zcela má- zřkladně- smysl dájí 10. století-. Ve skutečnosti by to bylo soupeřelě- mezi dvěma rodovými větvemi, z nich¾ ta vedlejší- nakonec zvětázila. (Bylo to jinak - Cinert 2008)

Podle legendy se tu objevuje další- Václavův potomek, Zbraslav.

â€ž...byl pÅ™inucen jednou od svého bratra a svěch vládyk, pro zrození- synů obcoval s ženou a zplodil s ní- syna jménem Zbraslava... â€ž

V legendě ale najdeme i zmínku, že po Václavově smrti byly zavražděny i bílé- neurčené děti. Lze pÅ™edpokládat, že to byli věichni jeho potomci. Na kněžec- stolec tak mohl nerušeně usednout jeho (možná) bratr Boleslav.

Korunu tomu věmu nasadil historik a spisovatel Václav Vondruška ve své stáedověká detektivce â€žStrážce boleslavského mysteriaâ€œ z doby krále PÅ™emysla Otakara II. Podle autora kněžá- ukrá½vali po těi století- potomky Zbraslava, nebo spíše- potomkyně, která se vědy jmenovaly Ludmily a která byly skutečné.

dědičky českého trůnu.

Á.

Perlička nakonec A

Přelbice je jedním z typických atributů svého vláclava. Vypadá přelbice jako helma, kterou má jezdecký socha od Myslbeka na vláclavském náměstě, včetně charakteristického chrániče nosu - přelbice ten ale představuje tak trochu záhadu a vyvolává pochybnosti o skutečném původu zbroje. Má podobu křesťanské s jakousi rozpačenou postavou, takže se logicky nabízá domněnka, že jde o ukřesťaněného Ježíše. Pravděpodobně tedy nějak souvisí s pověstmi, podle kterých se na vláclavově Alele objevoval zářící křesťanský.

Ale má to háček: chrániče směřuje dolů v takovém směru, že by majiteli helmy přelbice jakémkoliv pohybu přelbice nos. Navíc moderní historikové uměně zjistili, že postava na něm není Ježíš, ale s největší pravděpodobností starogermánského bohů Odin. Není přelbice na křesťanské, ale přelbice na posvětném stromu Yggdrasil.

Přelbice-tomnost prominentního pohanského božstva na hlavě křesťanského svatce je tak trochu trapas - je to umocněním, že svatec je Slovan a Odin patřící germánskému svatce. Chrániče nejspíše pochází z zbroje nějakého Vikinga a na přelbice jej někdo přelbice dodatečně. Kdy a proč, to je možné se jen dohadovat - nejspíše se někdo zdělá prostě slovanský zbroj moc obyčejně a figurka vyhláší jako Kristus se stala v něm vylepšením. (Autor Jan. A. Novák)

Den, kdy má

Vláclavově svatý svátek, se už blíží, jmeniny slaví 28.9. Tak si Vláclavově, Vaňkově, Vaňáci, Váňovově, Vendově, Vendelíně, Váňově, Venclově a nakonec i ti po anglicku srandovně znáji - Vaklavově - svatý svátek přelbice užijte.

Letos tenhle

slavný den přelbice padne na přelbice, a tak si i my ostatní užijeme Svatověclavského slavnosti a ten dny volná.

A nakonec ještě jak

jsme se to užili ve škole: Česká republika v tento den, 28. 9., tedy v den, kdy byl sv. Václav svým bratrem Boleslavem zavražděn, státní svátek, nazvaný Den české státnosti.

Informace

jsm posbírala po internetu.

Pokud

chcete vědět víc, najdete si třeba web Žbylo to jinak České spisovatele Jana Cinerta,

nebo

ŽNovákoviny publicisty Jana A. Nováka,

Historický

blog LaVoisin

deeres